

[ODWIECZERZE *sb n*

N sg odwieczerz(e).

Sł stp, Cn notuje, Linde VXII (z Cn, XVIII) – XVIII w.

Popołudnie, pora dnia od obiadu do wieczora; dies inclinatus in tempus pomeridianum, pomeridianum tempus, totum est tempus a meridie ad vesperum Cn: Odwieczerze/ Tempus pomeridianum. Volck Ooo3.

Cf **ŚRZODODWIECZERZ**

FP